

LÁ THƯ MỤC VỤ

Mình có ba người
Mà kiếp sống buông trôi
Đứa này ở ven trời, thì đứa khác ra khơi.
Hợp xong lại tan
Trong giây lát xa không đành
Thế mới thương đời lính.
Đường phố khuya rồi
Chênh chênh bóng trăng soi
Uống cạn hết ly này
Ghi nhớ mãi đêm nay.
Mình ba người tuy không gian
Chia làm muôn lối... Nhưng là một thôi.

Các câu trên tôi trích dẫn từ lời của bài “Chúng Mình Ba Đứa” của hai tác giả Song Ngọc và Hoài Linh. Bài hát kể rằng ba người bạn thân vào tuổi đôi mươi nhưng vì hoàn cảnh đất nước có chiến tranh nên đành xếp các mơ ước to lớn lại, để mang chiến y của ba binh chủng khác nhau. Thình thoảng họ viết thư thăm nhau để nhắc nhở kỷ niệm ở quê nhà. Họ cũng nhắc đến cả kỷ niệm về “đôi mắt đẹp mà cả ba đứa ưa” rồi hẹn nhau cùng về thăm. Câu tiểu khúc cuối trích dẫn ở trên là lúc ba chàng gặp lại nhau trong những giờ phép ngăn ngủi “hợp xong lại tan”. Họ nhậu với nhau một bữa để chia tay. Tôi thích câu kết “*Mình ba người tuy không gian chia làm muôn lối nhưng là một thôi*”. Tình bạn nối kết họ làm một dù người thì bay trên trời, người thì lên dênh sóng nước, còn người thì đeo ba lô về khu chiến. Tình yêu thật kỳ diệu là làm cho người ta gắn gũi nhau đến độ cả ba chàng thanh niên cùng thương một cô nàng có đôi mắt đẹp nên cả ba cùng nhớ về nàng và cùng “muôn hoài ghé thăm”. Ba người ba phương trời khác nhau nhưng là một trong nỗi nhớ.

Chúa Ba Ngôi là một Chúa nhưng có ba ngôi vị Cha, Con, và Thánh Thần. Dĩ nhiên Chúa Ba Ngôi không phải ba người như ba chàng lính trẻ trong bài hát Chúng Mình Ba Đứa ở trên. Đây là một mâu nhiệm không thể dùng trí óc con người mà cắt nghĩa cho tường tận được về câu hỏi tại sao một Chúa mà lại có ba ngôi. Chúng ta biết được một Chúa mà có Ba Ngôi Vị là nhờ mạc khải của Chúa Giêsu trong các Phúc Âm. Đặc biệt rõ nhất là ở trong công thức mà Chúa dạy các môn đệ trước khi Ngài về trời “*Các con hãy đi giảng dạy muôn dân, rửa tội cho họ nhân danh Cha và Con và Thánh Thần*” (Mt 28:19).

Sự quan trọng của tín điều Chúa Ba Ngôi hệ tại điều này: chúng ta được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa, vì thế, càng hiểu biết về Thiên Chúa thì chúng ta càng hiểu biết về chính mình. Những chuyên gia về tôn giáo nói rằng người ta luôn cố gắng trở nên giống vị thần mà họ thờ phượng. Những người thờ thần chiến tranh có khuynh hướng hiếu chiến, những người thờ thần lạc thú thì có khuynh hướng tìm kiếm lạc thú, người thờ thần sấm sét thì có khuynh hướng báo thù, người thờ thần tình yêu thì có khuynh hướng yêu thương. Thần nào thì dân đó. Do đó, có một câu hỏi quan trọng chúng ta cần đặt ra: Tín điều Chúa Ba Ngôi nói với chúng ta về Thiên Chúa mà chúng ta thờ là Thiên Chúa nào và việc thờ phượng Thiên Chúa Ba Ngôi nói cho chúng ta biết chúng ta là loại người nào ? Có hai điểm chúng ta cùng chia sẻ.

Trước hết, Thiên Chúa không hiện hữu như là cá vị riêng lẻ nhưng hiện hữu như là một cộng đoàn yêu thương và thông chia. Thiên Chúa không phải là vị thần cô độc. Điều này có nghĩa là một Kitô hữu muốn nên giống Thiên Chúa (Mt 5:48) thì phải dẹp bỏ hết mọi khuynh hướng của chủ nghĩa cô lập, “bê quan tỏa cảng”. Lý tưởng của tinh thần Kitô giáo không phải là xa lánh thế gian rút lên núi cao xa cách khỏi mọi ràng buộc nhưng là sống với và sống trong thế gian để thánh hóa và biến đổi môi trường nơi mình sống thành một nơi yêu thương và thông chia như Thiên Chúa Ba Ngôi.

Thứ đến, tình yêu thực sự đòi hỏi ba hội viên. Có một câu thành ngữ Anh văn cổ chắc nhiều người biết “Hai là bạn bè, ba là đám đông” (Two is company, three is a crowd). Chúa Ba Ngôi cho chúng ta thấy ba là cộng đoàn, ba là tình yêu chín mùi nhất; ba không phải là đám đông. Lấy thí dụ từ con người, chúng ta thấy rằng khi anh A thương chị B thì họ đóng ấn tình yêu của họ bằng việc sinh ra em bé C. Cha, mẹ, và con – tình yêu khi toàn hảo trở thành ba ngôi.

Chúng ta được dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa. Như Thiên Chúa chỉ là Thiên Chúa trong tương quan Ba Ngôi Vị, cũng vậy chúng ta chỉ thực sự là người hoàn hảo trong tương quan của ba hội viên. Cái bản ngã cần phải được ở trong tương quan hàng ngang với người khác và tương quan hàng dọc với Thiên Chúa. Trong cách ấy đời chúng ta trở thành Ba Ngôi giống Ba Ngôi Thiên Chúa. Từ đó chúng ta khám phá ra rằng cái gọi là nguyên lý “tôi-và-tôi” của cá nhân chủ nghĩa được xã hội hiện thời chấp nhận trở nên kém hấp dẫn. Tín điều Chúa Ba Ngôi thách đố chúng ta thay thế nguyên lý “tôi-và-tôi” đó bằng nguyên lý Tôi-và-Chúa-và-Tha nhân. Tôi là Kitô hữu khi tôi sống trong tương quan tình yêu với Thiên Chúa và với người khác. Xin ân sủng của Ba Ngôi Thánh giúp chúng ta trực xuất khỏi chúng ta mọi dấu vết của vị kỷ trong đời sống chúng ta để sống trong tình yêu của Thiên Chúa và tha nhân.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh